

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionalista

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». — Dante.

¿Casualitat?

Tothom sab la propaganda descarada que del anarquisme han fet a Barcelona certs elements llibertaris d'un any ensà, tothom sab que en menys de dos mesos s'han fet a la mateixa ciutat una pila de meetings, en els quals s'hi ha predicat la revolució y l'extermini del fabricant y del industrial; tothom sab que n'Lorroux poch avans d'esdevindre la vaga general, s'estava a Barcelona atiant als elements llibertaris pera encendre l'odi de les classes y llensarlos a la lluyta armada en contra del capitalista; tothom sab que periódichs socialistas y anarquistas insertaven articles descaradíssims, predicant el robo y l'assassinat; tothom sab aixó y altres coses que no s'poden escriure.

Donchs bé; ara que la tempesta ja ha esclatat y hem vist pels carrers de Barcelona dolls de sanch vessada ben inutilment; ara que l'Comte-Duch d'Olivars (Socias) ja s'ha anat de Catalunya després de dir que deixava a aquesta feta un *campo de Agramont*; ara que 'ls delegats del Comte-Duch ja no 'ls hi cal assistir als meetings dels obrers, ahont sens aixecar la mes petita protesta hi deixaren dir tots els disbarats, fins anomenar els que en el dia de la brega tenian d'esser el blanch dels llurstrets, ó sia de llurs venjances; ara, per fi que la cosa ja está assossegada y alguns pobres innocents han pagat ab la mort la festa, com també algún llibertari, ens acut fer la següent pregunta:

¿Per qué en Lorroux no s'estava a Barcelona, al costat dels seus companys, en els dies de la revolució? ¿Qué no s'recorda que solemnement va prometre que ab les armes a la mà y no ab les mans a la butxaca, aniria al davant dels obrers defensant els llurs drets sagrats?

¿Es aixó una casualitat que s'estés a Madrid, donantse a la bona vida y malgastant en ápats els diners ab que 'ls desgraciats obrers el sostenen? ¿Es just que mentres aquestos pateixen gana y lluytan per la vida, en Lorroux, que vol esser el llur capítost, s'estiga a Madrid, esquivintse de les bales y del perill pera anar a fer un mal dis-

curi; y una mala defença al Congrés, creyent que aixis ja ha complert y á fet massa pels obrers?

Com hi ha mon, hi ha *casualitats* que no s'esplican, y la d'en Lorroux boy que tampoch sino fos aquell aforisme de la seva terra: *descuido con cuidado*.

Cal que n'Lorroux sia conegut tal com ell es. Cal que tothom hi vegi en ell al vividor de la política castellanista, qu'ara vol fer de Catalunya el camp de la lluyta socialista, pera que, aixis, vagin morin les energies del nostre poble, y, aquest, no pugui redressarse y exigir del Poder Central l'autonomia que tan necessita pera ferse gran y lliure.

Qui no ho veu, es un cego.

Jordi Jordá.

Tortosa, Febrer 1902.

Caràcter de la vaga

El plet, no está fallat encara, y no sabem quina serà la sentència definitiva. Però lo que fins avuy ha succeit, ja es prou pera poder fixar d'una manera clara y neta, el seu veritable caràcter.

Agitadors de ofici, dels que a son del Govern han vingut a Barcelona a desencadenar las pasions revolucionarias, han tractat de desviar la opinió desde'l Congrés presentant la vaga general com un conflicte entre 'ls amos y 'ls treballadors, determinat per la explotació dels uns y las justas reivindicacions dels altres.

Y aixó es fals de tota falsetat.

La premsa estrangera seria, sorpresa de moment, ja no cau en el parany preparat per en Lorroux, y pels diaris madrilenys que, com *El Imparcial* y *El País*, varen secundarlo; y senyala en els aconteixements de Barcelona, la direcció del anarquisme internacional.

Y es aixis. Els directoris llibertaris somniavan temps ha ab la vaga universal: els seus afanyes de destrucció social ja no 's satisfeyan ab bombas de dinamita ni ab els atencats de sobirans: la societat enterra 'ls morts per enlairats que siguin y la vida no s'interrump ni un sol instant.

Per aixó acudeixen a ni aqueix non enginy de destrucció, a la vaga

general que, desballesta y desconjunta tots els membres del cos social.

Qui haja seguit en els periódichs, proclamas y meetings la gestació de la vaga, no pot tenir ombra de dupte. Enloch es qüestió de millorar la situació dels nostres obrers. No s'parla d'establir el seguro obligatori, pera assegurarlos una vellesa tranquila, no s'parla de muntar cooperativas, no s'reclaman institucions pera facilitar la seva cultura y la dels seus fills; rés d'aixó. L'ideal es un altre: l'ideal es destruir tot lo existent; no es un ideal d'amor, sino un ideal d'odi. En meetings y proclamas s'ha excitat sense interrupció a robar als amos, a cremar las sevas casas y tallers, a asesinarlos.

Es aquesta la tónica, casi bé exclussiva de tota la campanya.

Es clar que pera portar a cap lo seu projecte de vaga general han tingut de agafarse ab alguna reivindicació concreta, com la dels metalúrgichs; pero aquesta ha estat per part dels directoris no mes que un pretext, la excusa pera acoblar al seu voltant una massa obrera decidida y numerosa que no hauria seguit una bandera clarament anarquista. Y tant es aixis, que la seva reivindicació escullida ha estat mes de principis que no pas de millora de la situació dels obrers; s'ha tingut mes present al formularla lo que perjudica als amos que no pas lo que beneficia als treballadors.

Si l'ensaig d'ara no ha sigut prou destructor, no es pas per falta d'habilitat, constancia y energia dels directoris del moviment y dels seus agents d'execució; ni menos per que no hagin trobat per part del Govern espanyol y de las autoritats governativas que envia a Barcelona totas las facilitats imaginables pera anar preparant la seva realisació. Se deu pura y exclussivament a que els obrers catalans, per mes que sels hagi predicat ab el *visto bueno* de la autoritat el robo y l'assassinat, no han nascut pera lladres y assessins; tenen en lo mes fondo de la seva ánima sentiments de honradesa y noblesa arreladíssims, y fins la majoria dels que ja portan l'enteniment macat per las propagandas anarquistas, tenen encara el cor sá y la voluntat dreta.

Per aixó es mes gran la respon-

sabilitat dels poders públichs que han tolerat y toleran que s' destrueixi impunement en l'esperit dels obrers aqueixos vincles de veritable solidaritat social.

LA VAGA DE BARCELONA

Interpelació del Dr. Robert

En Robert comensa a esplanar la seva interpelació sobre 'ls fets de Barcelona.

Diu que, dominada la qüestió d'ordre públich, podrá estudiar l'assumpte ab més serenitat.

Declara que lo ocorregut a Barcelona no s'va deure a cap vaga local ni al plet de sempre entre amos y obrers.

Lo ocorregut obeeix al problema més complexe que las Cortes deuen estudiar detingudament pera trobar la solució.

Lo succeit a Barcelona es un mal social que pot presentarse a totas las regions.

No s'ocupará en detallar els fets de Barcelona, per que la premsa ja n'ha donat compte.

Diu que porta molts anys de residencia a Barcelona y may á vist espectacle com el d'aquets dias.

Aquella ciutat, que sempre ha sigut vida, treball y moviment s'ha convertit en paralisació absoluta.

Fins las familias s'han vist privadas d'acompanyar al Cementiri las despullas dels sers més estimats.

En la vaga actual hi he vist duas tendencias: una evolutiva al socialisme y una altra que s' decanta a la revolució social.

Aquets factors calt tenirlos molt en compte pera la solució del problema.

Pera establir aquesta distinció de tendencias, se funda en el caracter dels meetings celebrats a Barcelona.

En cap d'ells s'ha fet l'apologia de tal ó qual bandera política.

En ells la tendencia ha segut sempre la pugna entre 'l capital y el treball.

Peró no pera arribar a conse-

guir mes ó menós concessions pera l' obrer sinó inspirantse en l' odi de classes y predicantse la usurpació y el robo.

Está clar que en tot aixó no podia faltarhi una ma oculta, y aquí la ma oculta ha sigut l' anarquisme.

Combat las doctrinas anarquistas.

Després se deu á certas autoritats que hi havia á Barcelona.

Tot lo que vaig dir en el debat del novembre passat sobre la situació de Barcelona ha quedat confirmat y centuplicat.

No obstant, aquell governador que allavoras vaig combatre, ha sigut mantingut en el seu carrech, apesar de las numerosas denuncias de fets vergonyosos pera dita autoritat.

Es mes: en el decret admetentli la dimissió, se diu que la Reyna ha quedat satisfeta del zel y llealtat ab que ha desempeñat el cárrech.

Aquell Governador de funesta memoria sabia tots els treballs que s' feyan pera la vaga, y rés va voler prevenir.

Segueix parlant el doctor Robert. Ataca durament la conducta y la gestió del senyor Socías.

No vull creure—diu—tot lo que sobre aquell governador ha dit la premsa, però ls escandols respecte del joch y d'altras cosas mes repugnants están en la conciencia de tothom.

També critica la gestió den Socías en els conflictes obrers.

Insisteix en que á Barcelona s'ha consentit tota mena de predicacions anarquistas, en las que s' excitava al robo y al assassinat.

Per sort els obrers catalans no son favorables á las ideas del anarquisme. El bon sentit del obrer catalá es contrari á la anarquia, que únicament tendeix á la destrucció de las societats modernas, però que, un cop arribés el moment de la reconstrucció, no podria oferir cap solució, com no fos convertir á la humanitat en una munió d' átomos dispersos.

Lo que hi há es que Barcelona y l' seu plá s'ha convertit d' un quant temps ensá en punt de reunió dels anarquistas, que procuran imbuir las sevas ideas als obrers confiant en la impunitat.

En Socías tenia noticia de tots els preparatius pera la vaga general, que ha donat lloch als deplorables fets de Barcelona. Després ha vingut la repressió.

Repeteix las sevas censuras contra dita autoritat.

Recorda la sortida vergonyosa que en Socías va tenir de Barcelona: tot sol, amagantse sota d' una capa, agafant un vagó que'l va dur á Tarragona, ahont tenia d' embarcarse, quan la seva sortida devia ser ab el front ben alt.

De aixó n té la culpa l' Govern, que no va fer cas dels meus consells.

Excita al Govern á que atengui

las justas aspiracions de Catalunya, pera restablir la tranquil·litat.

Catalunya desitja conviure ab Espanya, però vol prosperar sens perjudici de las altras regions.

Peró es precis que vosaltres las ajudeu aquestas aspiracions, que ns han de conduir al benestar y á la armonía. Es precis que os preocupéu de resoldre ab justicia la qüestió obrera y que apliquéu las lleys per igual á tots.

Fa esment de diferents fets ocorreguts á Catalunya, pera demostrar la manera que'l Govern té de cumplir las lleys. A Girona's va processar á dignes catedráticos, pel sol fet de dir en una allocució electoral que eran catedráticos. El Govern, o'ls seus representants, amassan als regidors que parlan catalá. Aquet procedir es contraproducent, com ho es tota persecució petita.

Enbesteix la qüestió obrera.

Fa observar que á Austria-Hungria, á Italia, á Fransa, al Canadá, á Australia, van desapareixent las vagas, perque s' reconeix personalitat als obrers y s' dona forsa arbitratge. Aixó s' observa especialment á Fransa.

S' ha de buscar la concórdia entre l' capital y l' treball.

Es impossible admetre l' uniformisme pera donar satisfacció á las aspiracions obreras, perque l' gasto material y físich es diferent.

La uniformitat en las horas de treball, patrocinada pels socialistas, es complertament absurda. No es igual el treball d' un paleta, al aire y al sol, que son las millors medecinas de la vida, que l' treball d' un operari prop del foch, com passa en algunas industrias.

Tampoch son iguals las forsas d' una dona ó d' un noy que las d' un home pera resistir el mateix número d' horas de treball.

El treball á las minas tampoch té cap punt de comparació ab altras ocupacions.

Per lo tant es impossible resoldre l' problema obrer baix la base de uniformitat. S' han de buscar solucions especials de concórdia pera cada cas.

Defensa la institució dels tribunals d' arbitratge pera resoldre ls conflictes entre patrons y obrers.

També patrocina la fundació de Montepios, pera establir llassos d' armonía y de concórdia entre ls amos y ls treballadors.

Acaba dient que no té criteri tant en aquesta qüestió y que aplaudirà todas las midas encaminadas á la resolució del problema social y á la consecució de la armonía dels interessos del capital y del treball.

Li contestá l' senyor Gonzalez, en termes vagos y difusos.

Comensa fent historia dels fets de Barcelona.

Rebutja l' cárrech de imprevisió l lensat contra l' Govern, ja que pel més d' agost darrer va dirigir una circular á tots els governadors de provincias, donantlos instruccions pera l' cas de que esdevingués la vaga general.

Desde que va esclatar, pel mes de desembre, la vaga d' obrers metalúrgichs á Barcelona, ha sigut preocupació constant del Govern, y especialment meva, aquet conflicte.

(Transcorregudas las horas reglamentarias de preguntas, se prorrogan pera que l' ministre pugui acabar el discurs.)

El senyor Romero Robledo demana la paraula.

Segueix el senyor Gonzalez relatant todas las disposiciones que s' han donat pera anar solucionant las vagas parcials que esclatavan á Barcelona y las gestions fetas no sols per l' Ajuntament sino també pels presidents de las principals corporacions de Barcelona pera buscar una solució á la vaga dels metalúrgichs.

El senyor Rusiñol:—Es cert; aquestas gestions s' han fet, però sempre hem ensopegat ab la dificultat del Governador, que no ns juspirava cap confiansa.

El senyor Gonzalez declara que l' Govern may ha posat cap dificultat per la seva part.

Es clar—afegeig—que l' Governador, pera la celebració d' algunas reunions, devia exigir el cumpliment de la ley.

El senyor Rusiñol:—No obstant, no suspenia ls meetings en que s' deyan verdaders horrors.

El senyor Lerroux.—Tampoch se va posar á la presó al sacerdot que va predicar á Santa Clara. (Riallas.)

Segueix el ministre explicant lo que ha passat á Barcelona entre las interrupcions y l' brugit de la Cambra.

L' orador s' esforça pera ferse sentir y dona provas de cansament fins que té un accés de tos que l' obliga á interrompre una estona l' discurs.

Reclama l' concurs de tothom pera conseguir el restabliment del principi d' autoritat, tan quebrantat en nostres días.

Tractant de la gestió den Socías, recorda las paraulas del doctor Robert en la primera interpelació, al dir que únicament discutía al Governador en lo referent á la seva conducta en l' ordre legal, deixant de banda al caballer.

Quan va esclatar la vaga, creyent que al Governador li mancava autoritat moral pera restablir la normalitat, li vaig demanar la dimissió.

El senyor Rusiñol.—Abans, aixó, abans.

El senyor Gonzalez.—Jo de tot lo que se deya contra l' senyor Socías no n tenia cap proba.

Acaba demanant el concurs de tots pera buscar solució al problema social, recullint d' aquesta foguera que ha esclatat á Barcelona llum que ns illumini y calor que ns dongui alé.

Se suspen aquet debat.

Els contesta l' senyor Urzaiz y demana que s' suspengui l' debat.

El senyor Moret tracta de que acabi avuy, però l' senyor Urzaiz

se retira, en vista de lo qual se suspen el debat y se aixeca la sessió.

Després del debat

Després del debat sobre ls fets de Barcelona, pels passadissos y saló de Conferencias del Congrés se feyan comentaris molt animats.

El doctor Robert ha consolidat la seva fama de orador y de parlamentari. Aquest era l' judici unánim.

Els seus més acérrims adversaris deyan que l' doctor Robert era home de cuidado, perque, á més de la seva grandísima cultura, reuneix condicions de talent, paraula fácil y serenitat.

Respecte á la manera que ha embestit el problema social, las opinions eran diverses.

El ministre, al contestarli, ha estat molt desgraciat.

Demá parlará en primer lloch el senyor Dato, y li contestará l' ministre de Estat, en vista del fracás que ha tingut avuy el de la Governació.

Després parlará l' senyor Romero Robledo, qui ha dit que fins que ell parli, no hi ha debat.

La circumscripció de Madrid y Barcelona.

Tots els diputats per Madrid y per Barcelona han firmat una proposició de ley demanant que cada una de ditas circumscripcions elegeixi deu diputats y que ls colegis electorals de cada una de aquestas capitals se reduexin á cent.

També s' proposa que cada elector pugui votar sis candidats y que ls colegis electorals siguin presidits pels tinents d' alcalde, y regidors y alcaldes de barri, sense que puguin escusarse sinó per malaltía degudament justificada.

24 de Febrer de 1714 (*)

“Jugava, com sempre, l' artilleria d' una y altra banda, quan per llevant es descobriren alguns navilis y velas llatinas; l' enemich destacá des de sa esquadra alguns barcos pera reconeixer las embarcacions esmentadas, deixant en el desembarcader vint y vuyt navilis, la galeota que hi aná de Mallorca, la barca de Chavarría, dugas fragatas armadas y els transports.

“L' entusiasta y bon patrici don Sebastiá Dalmau, considerant que l' ocasió no podia presentarse mes oportuna pera donar un cop de má, va consultar ab Esteve Magrinyá, capitá de sa fragata, si li seria fácil sorprendre al menos la goleta, y ventjlo resolt, va comunicar son intent á l' Excma. Ciutat, que acollí favorablement l' idea, manant que pera son major éxit s' armessin ab gent de coratje, la fragata de don Antoni Martinez, manada per Joan

(*) Com á mostra de fins ahont arrivava l' valor de nostres antepassats, extrayem de l' obra “Sitio y bloqueo de Barcelona en 1713 y 14”, el següent fet de nostra gent de mar. De fets semblants n' está plena la historia del inmortal siti de Barcelona:

Bta. Lunell, y catorze llauts, y en cada un d'aquestos, catorze homes decidits y valents, pera l'empresa que anava á executar, á mes de la gent que tenian las esmentadas fragatas.

"Disposada ya la petita esquadra y presas totas las precaucions necessarias, el Conceller en cop va donar l'ordre de ferse á la mar, sortint del port á un quart de vuyt de la tarde, arriuant á las nou al pant que s' desitjava. L' enemich va quedar admirat de tant atreviment: dugas fragatas y alguns llauts, tripulats per homes sense altras armas que son bras y el seu fusell, posarse devant per davant d' una nombrosa esquadra de guerra, era un atreviment increible; y no obstant era aixis: la petita esquadra va arremetre ab fermesa, y l' enemich, al donarse compte de semblant embestida, va etgerar tots sos canons, trona l'artilleria per sas cent bocas de bronzo, y un núvol de balas zubreix l'espai, mes no es aixó prou pera detenir als braus barcelonins. Las dugas fragatas apuntan tant certerament que no etjegan ni un sol tret en va, y las petitas llanxas que no han rebut encara cap esboranch, serpen-tejad y lliscan ab tota llestesa sobre las onas, retrocedint, avansant y moventse en totas direccions, que semblavan llampech, esquivant ab aquestos mohiments las balas que com pluja ls dirigian els enemichs.

"Arriscada ja l' empresa, els capitans donan el crit de *¡al abordatge!* y plens els mariners alashoras del mes furiós frenesí, arremeten, disparan y matan á quants s' els presentan devant; *¡al abordatge!* es l' únich crit que s' repeteix y s' escampa per totas les embarcacions de la petita esquadra, y al sentir l' enemich semblant crit, tremola y s' estremeix tant que l' posa en una espantosa confusió y desordre. Allí ja no se sen mes que cops, crits y amenassas, tot barrejat, tot confós pel fum, el soroll y el balandreig dels barcos, presentant el quadro mes horrible, la visió mes espantosa que may s' hagi pogut veure. La sang es va llesnar en abundancia en aquesta acció, el sabre, el punyal y la bayoneta, totas las armas, jugaren d' una manera espantosa. Per fi, esferehit l' enemich, va comensar á desbandarse sa esquadra fugint en totas direccions, deixant en poder dels de Barcelona dos navilis, un de vuyt canons y l' altre de quatre, y tretze barcos petits carregats de queviures y municions.

A la una de la nit va tornar triomfant al port la petita esquadra catalana, essent rebuda ab delirants aclamacions per aquell poble heroich que tant estava patint y que tant havia encare de sofrir, per la defensa de la llibertat de la Patria Catalana.

Catalans d' avuy: preneune exemple.

Garbelladures

El señor Lorrux ha dit en el Congrés espanyol que ls burgesos tenen tota, pró tota la culpa de lo que ha passat á Barcelona, ó sia de que ls obrers hagian fet coacció en nombre del pueblo als qui tenian ganas de treballar, y de que fessen vessar dolls de sanch, tacantse aixís la santa *fraternitat* (?); y afegeix que ls burgesos tots, pro tots son catalanistas, trayentse en consecuencia d' aixó de que ls catalanistas son els culpables de lo esdivingut á Barcelona ab motiu de la vaga general.

Nosaltres, contestant al Sr. Lorrux de que de catalanistas n' hi ha de burgesos y de proletaris, com ho pot veure per les moltes associacions formades d' elements dels uns y dels altres, li farem la següent pregunta:

Podria dirnos perque va tindre tan d'interés en el seu discurs en relació en defençar la conducta observada pel señor Socias, com á Gobernador civil de Barcelona? Com es qu' aquest senyor va veure precisat á deixar son carrech per no poguer deturar la embranzida de la vaga que s' presentava ab tot el color anarquista, sent aixis que segons el señor Lorrux, el señor Socias mereix be del Govern per haverne solucionat d' altres de vagas, en el seu mando de Gobernador, de tan mal arreglar com la dels metalúrgichs?

Verdaderament mereix mil enhorasbones el señor Socias de part del señor Leroux y *comparsa*, per haverlos deixat fer tants meetings com van volguer, y d' haberlos deixat dir tot lo que ls hi va donar el gust y la gana, predicant la mort y l' extermini y l' anarquía.

Veritat que ho volia dir en aquest sentit señor Lorrux?

¡Oh la *fraternitat* (!) del seynor Lorrux!

Diu, el Sr. Lorrux, que ls obrers de Barcelona al cometre tota mena d' atropells y injurias contra dels burgesos ó no burgesos, no son culpables, per sa manca de cultura y il·lustració, que fa que llurs actes criminals sian inconscients y llures, per tant, de culpa.

Donchs, Sr. Lorrux, si algun dia li tocan un xich la esquena uns quants obrers dels desenganyats pels seus predicots revolucionaris, y li fan mitj cap nou, no cal que n' dongui part al jutge; recordis que ls pobres obrers son inconscients dels llurs actes, y que llur inteligencia es tan curta que no sab distingir si es mes bona acció tirarli un parell de trets al cap, ó donarli un parell de duros.

¡Oh, la *inteligencia* (?) del señor Lorrux?

Paraules del señor Lorrux: *En España nadie se llama por su verdadero nombre. Qui mal fa mal*

pensa, diu la nostra gent; y ara m' esplico com en Lerroux s' anomena *regenerador del pueblo*.

En España nadie está colocado en su verdadero lugar. Son aquestas paraules, del mateix Lerroux. Donchs apliquemhi la mateixa fórmula: Qui mal fa mal pensa; y heus aquí perque en Lerroux mitjant la enganyifa y la ignorancia dels pobres obrers está *colocat* en la classe *ilustrada*, y es *todo un Diputado de la Nación*.

"La propietat es un robo", aquesta fórmula del revolucionari, francès Rosseau, l' ha treta, en consecuencia, en el seu discurs al Congrés el señor Lerroux.

Y aixó ho fa esplicant que un cert escriptor, un cop preguntá á un burgués;—escolti, el seu capital com va possehirlo? á lo qual respongué que l' havia heretat del seu Pare; y aquest replicá, com j' adquirí? oh, del meu avi; y aquest donchs de qui? Y diu qu' aleshores el pobre burges no va saber respondre y que tampoch podia perque aquells bens eran robats. ¡Quina llógica!

Escolti señor Lorrux: Y ls brillants que porta al pitral de la camisa; y les anells d' or que dú en els dits, com va adquirirho?

Certament que no devia esser agafant el mall y treballant com un condempnat á la forja, ni sacrificantse pel be del pròxim si li sobrava algun ralet dels seus estalvis. ¡Com que may ha doblegat la esquena!

Certament que devia esser enganyant als pobres qu' encara creuhen en la gent que prediquen *treball* y sense fer res viuen á les costelles dels pobres que ls escolten.

Bon noy.

Tortosa, Febrer 1902.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 2, Sant Simplicí.—Dilluns 3, Sant Emeter.—Dimars 4, Sant Casimir rey.—Dimecres 5, Lo Bto. Nicolau Factor.—Dijous 6, Sant Olaguer arquebisbe y bisbe de Barcelona.—Divendres 7, Sant Tomás de Aquino.—Dissapte 8, Sant Joan de Deu.

NOTICIES

Preguem als Srs. suscriptors de fora que no fassin entrega de cap quantitat, fins que LA VEU DE TORTOSA publiqui 'l nom de la persona encarregada de cobrar les suscripciones d' aquet periódich.

Ha pujat al cel la nena Elisca Plá y Moreso, filla de la Sra. Viuda de D. Joseph Plá.

Rebi s' afligida mare y demés individnos de tan apreciable familia lo testimoni de nostre condol.

Víctima d' un rabiós atach de difteria ha pujat al cel la nena Elisca Segarra y Lapeira.

Compreném lo desconsol de son pare nostre volgut amich D. Facundo Segarra y 'l de la seva seyo-ra esposa devant d' aquesta desgracia, que sols poden endolsar al pensar que tenen en la mansió celestial un ángel que per ells vetllará de nit y dia.

Al objecte de publicar l' extracte del profund discurs pronunciat per l' eximi patrici Dr. Robert á les Corts, retirém á última hora la major part de les noticies que teniem escrites.

Escepte ahir que va lluir el sol, esplendorosament, los demés dies d' aquesta setmana ha permanescut lo temps boyrós y emplujat.

VARIETATS

BONA CONTESTA

Un pagés estava arrencant patatas, y á cada mota solían sortirhi de grossas, mitjanas y menudas.

Dos entussiastas de dit tubércol que feya estona ho contemplavan, estavan disputant sobre la qualitat d' unas y altras, puig un dels dos, hauria donat las grosas als tocinos y l' altre, hauria llesnat las petitas al riu.

Cada hu treya nous arguments baix lo seu punt de vista y comprés per tots dos que l' avinensa era impossible, decidiren consultar al pagés.

—Eston ha que ls sento, pero, tinch feyna y no m' agrada embolicarme, mes tota vegada que me preguntan vay á contestar: Mes m' en estimo vint quintás de grosas que la meytat de menudas.

MONTSENYENCA

La tempestat s' acosta poch á poch, les carlines han clos son botó groch, pels ginestells s' ajoca 'l roquerol y 's va apagant lo sol.

Pel turó de la Creu, rodola 'l tró, lo llampech ompla 'l cel tot de claró, un vent humit devalla la serrada y agita la brancada.

La pluja cau ab furia que esparvera; regalima 'l cap-blau y la taupera y 'l boix y 'l lliga-boschyl' eura verda y 'l camp, tot ple d' userda.

La tempestad ja fuig pel Pou de 'n [Sala, tot es mes vert que may y tot regala; pels matolls saltirona 'l roquerol la carlina s' ha obert y torna á brillá 'l sol

J. Novellas de Molins.

Tortosa Imp. FOGUET. P. Hospital, 5.

MORESO

Gran botiga de calsat
de totes classes

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada pera 'ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Libreria,

Comisions y

Representacions

DE

D. Obdulio Rodriguez

CARRÉ DE MONCADA, 1
TORTOSA

LA CHERTOLINA

XOCOLATE

LLEGITIM

TURRÓ de CHERTA

CHERTA (TARRAGONA)

Joseph Ricart

Casa fundada l' any 1842

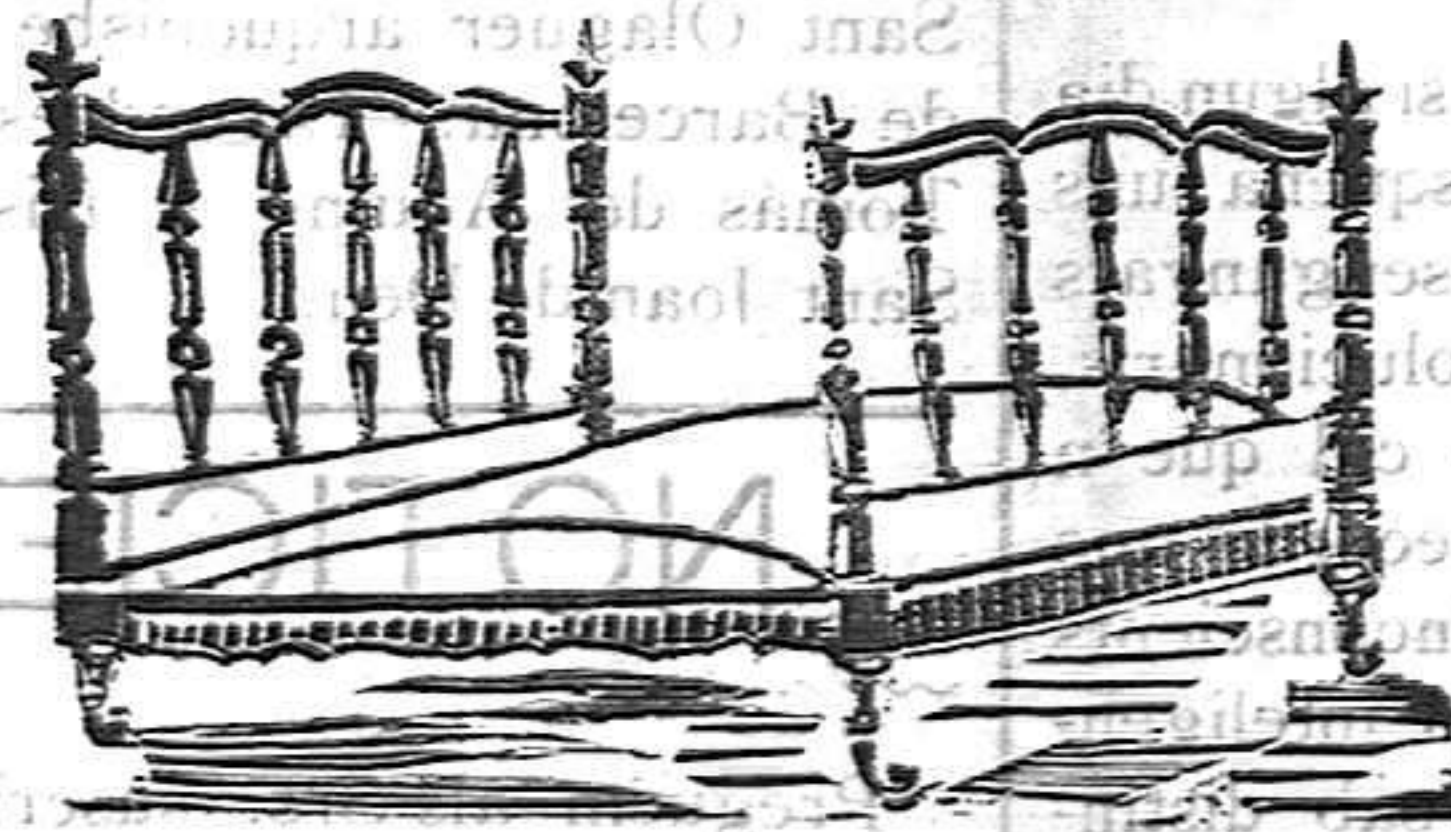
Ebanisteria y taller de mobles de totes classes

Fills de Bonaventura Sanz.-Tortosa.

Especialitat en la decoració
de salons y mobles de capritx,

Carrer de Moncada, 13.

(DEVANT DEL SEMINARI)

INCREDIBLE VERITAT

Unica y veritable ocasió pera gastar los quartos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al seu cost. Objectes d' or de llei garantizat (18 quilats) y enlluernadors brillants, químicament perfectes, de mes válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que 'ls verdaders. Descomposició de llum. llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

á qui distingeixi aquestos brillants Alas ka dels lligitims. Gran Premi en la Exposició de Paris

- Anell pera home, or brillant 50 ptas.
- » » » brillant molt gros 100 »
- Agulla pera home. 25 »
- » » » » 50 »
- Anell pera senyora ó senyora 25 »
- Arracades (parell) pera senyora 25 »
- Arracades (parell) pera senyora 50 »
- Arracades (parell) pera senyora brillant molt gros 100 »
- Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo). 25 »

S' anvia per correu franch de tot gas-to, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, pera tota Espanya y Illas.

No se servirá cap pedido que no vingacompanyat de son import en billetes del Banc d' Espanya, en carta certificada ó valor declarat.

Pera la mida de les anells basta pen-drer ab un fil la grossaria del dit.

No 's fan d' squentos; no 's donen re-presentacions ni s' envien catalechs, di-buixos ni mostres.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornaran los quar-tos totseguit.

Dirigirse al representant general y únich de la Societat d' Or y Brillants:

Asis: Aveska, G. A. Buyas, Bono, 104 y 106, Milán. (Italia).

IMPRESMPTA

DE

J. Foguet y Sales

IMPRESIONS PERA 'L COMERS: Factures, Cartes, Me-morandums, Accions, Sobres, Prospectes, Lletres, Chèchs, Pa-garés, Circulars, Notes de preus, Estats, Esqueles, Rebuts, Ca-tálechs, Talonaris, Volants, Modelació pera oficines, etc. Im-presions ab tinta de copia.—Tituls honorífichs, Etiquetes de to-tes classes, Invitaciones, Targetes, Participacions de casament, de-naixement, De primera Missa, De Professió Relligiosa, Recor-datoris y tota clase de treval's de fantasia.—Especialitat ab im-presions artístiques sobre satí, papé japonés y pergami, Vinyet-es modernistes y caracters gòtics del sigle XV Varietat de cli-rès pera goigs y escapolaris, Targetes visita des de una peseta lo cent.

IMPRESIO DE OBRES LE TEXT: Periodichs, Revistes, Memories, Reglaments, Follets, Obres científiques y Literaries, et. Esqueles de defunció, Impresos ab tinta blanca sobre papé negre ó cartolina, Treballs artístichs á varies úntes. Cromos pe-ra felicitacions y Carnets pera festes y menús, Impresió de tar-getes postal.

Plassa del Hospital, 5, TORTOSA.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasols, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESES EN CARTO LE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASSES, CORBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.

Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.
TORTOSA.

Libreria fundada l' sigle XVIII

Francesch Mestre

TORTOSA

PUBLICACIONES CATALANES:

- Obres de Mossen Jascinto Verdager
- » » Tomás A. Rigualt
- La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
- Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
- Los set drumengés de San Joseph—pasta 1 peseta
- » » rústica 0'50 peseta
- Doctrina cristiana—cartonet—0'50 peseta

DEPÓSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES